

ПРОТОКОЛ

№ 101

София, 28.05.2021 година

Днес, 28.05.2021 г. от 11:16 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Енергетика“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха А. Иванова - директор на дирекция „Природен газ“, Р. Тахир – началник на отдел „Цени, лицензии и пазари – природен газ“, И. Александров – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство, ВКП на електрическа и топлинна енергия“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 502 от 25.05.2021 г. и проект на решение относно одобряване на бизнес план на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 –2025 г.

Работна група: Агапина Иванова, Ремзия Тахир, Красимира Лазарова, Людмила Ненова, Снежана Станкова, Виктория Джерманова, Александра Димитрова, Любослава Джоргова

2. Доклад с вх. № Е-Дк-498 от 25.05.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, след отмяна на т. 3 от Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров,

3. Доклад с вх. № Е-Дк-499 от 17.05.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7735/2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 2011 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Диана Николкова, Надежда Иванова и Йовка Велчева

По т.1. Комисията, след като разгледа доклад с вх. № Е-ДК-502 от 25.05.2021 г. относно одобряване на бизнес план на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 – 2025 г., установи следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило заявление с вх. № Е-ЗЛР-Л-11 от 26.02.2021 г. от „ТИБИЕЛ“ ЕООД с искане за издаване на лицензия за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ на основание чл. 39, ал. 1, т. 5, предложение второ от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 9, ал. 1, т. 10а от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

Със Заповед № 3-Е-43 от 02.03.2021 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група за проучване на постъпилото заявление и приложените към него документи.

Въз основа на анализ на фактите и обстоятелствата, съдържащи се в документите по административната преписка, Комисията приема за установено следното:

В изпълнение на изискването на чл. 11, ал. 2, т. 3 от НЛДЕ „ТИБИЕЛ“ ЕООД е представило бизнес план за дейността „търговия с природен газ” за периода 2021 – 2025 г.

Съгласно чл. 13, ал. 6 от НЛДЕ първият бизнес план се одобрява от Комисията с издаването на лицензията. Бизнес планът се съставя за срок до 5 години и съдържа прогнозни счетоводни баланси, отчети за приходите и разходите и отчети за паричните потоци за периода на бизнес плана по години, както и прогнозни цени и количества за покупка/продажба на природен газ за периода на бизнес плана по години, съгласно чл. 13, ал. 4 от НЛДЕ.

„ТИБИЕЛ“ ЕООД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от Търговския закон. Видно от представеното Удостоверение за актуално състояние с изх. № 20210222101735 от 22.02.2021 г., заявителят е еднолично дружество с ограничена отговорност с ЕИК 106588084, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписвания, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, п.к. 2300, пл. „Свети Иван Рилски“ № 1. Управител на „ТИБИЕЛ“ ЕООД е Димитър Йорданов Иванов.

„ТИБИЕЛ“ ЕООД има следния предмет на дейност: извършване на вътрешно и външнотърговска дейност, експорт и импорт, търговско представителство, посредничество, превозна, хотелиерска, туристическа, туроператорска, рекламна, информационна, програмна, импресарска и агентство на местни и чуждестранни лица в страната и чужбина, проектиране, инженерингова дейност, изграждане, монтаж и ремонт на енергетично оборудване, покупко-продажба на стоки или други вещи в първоначален, преработен или отработен вид, производство на стоки с цел продажба, комисионна, спедиционна, складова и лизингова дейност, търговия със стоки за потребление, строителни материали и суровини, преработка на селскостопански и млечни продукти, търговия с хранителни стоки, безалкохолни напитки, алкохолни напитки, вътрешен и

международен туризъм, хотелиерство, ресторантьорство, транспортни услуги, сделки с недвижими имоти, сделки с интелектуална собственост, строителна и монтажна дейност на сгради, съоръжения и инсталации за тях, търговия на едро с твърди, течни и газообразни горива и подобни продукти, както и всяка друга дейност, незабранена от закона.

Капиталът на дружеството е в размер на 505 000 (петстотин и пет хиляди) лева, разпределен на 5050 (пет хиляди и петдесет) дяла, всеки с номинална стойност 100 (сто) лева. Едноличен собственик на капитала на „ТИБИЕЛ“ ЕООД е ЛИФОНД ИНВЕСТМЪНТС ЛИМИТИД, чуждестранно юридическо лице, регистрирано според законите на Република Кипър. „ТИБИЕЛ“ ЕООД се управлява и представлява от управителя Димитър Йорданов Иванов.

Бизнес план на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 – 2025 г.

1. Прогнозни цени и количества за покупко-продажба на природен газ за периода 2021 – 2025 г.

Прогнозните обеми търгуван природен газ и средни прогнозни цени на природния газ са представени в таблица № 1:

Таблица № 1

Прогнозни обеми търгуван природен газ и средни прогнозни цени на природния газ					
Параметри	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.
Общо покупки на природен газ, MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Общо продажби на природен газ, MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Средни прогнозни покупни цени, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Средни прогнозни продажни цени, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Разходи за закупуване на природен газ, хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Приходи от продажби на природен газ, хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

2. Инвестиционна програма

Инвестиционните разходи, които формират дълготрайни материални и нематериални активи за периода 2021 – 2025 г. са представени в таблица № 2:

Таблица № 2

Показател	Мерна единица	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	Общо:
Машини и оборудване	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Транспортни средства	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Други ДМА	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Права върху собственост	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Програмни продукти	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Общо:	хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

Планираните инвестиции за дейността „търговия с природен газ“ в периода 2021 – 2025 г. са на обща стойност (...) хил. лв. Те представляват инвестиции в машини и оборудване, транспортни средства, права върху собственост и програмни продукти, които да спомогнат за повишаване ефективността на предлаганите от „ТИБИЕЛ“ ЕООД услуги. В периода 2021 – 2025 г. дружеството предвижда допълнителни инвестиции в други дълготрайни материални активи (ДМА), които ще обслужват дейността по търговия с природен газ, основно за обезпечаване работата на персонала в т.ч. на диспечерите. За тази цел ще бъдат обособени работни места, с възможност за техническа обезпеченост на дейността, като предвиденото оборудване е с нови компютри, технологии и софтуер. Работните места на диспечерите и търговците ще са оборудвани съгласно всички необходими технически изисквания.

3. Прогнозни годишни финансови отчети

„ТИБИЕЛ“ ЕООД е представило прогнозни счетоводни баланси, отчет за приходи и разходи и прогнозен паричен поток за периода 2021 – 2025 г. За целия период дружеството прогнозира да реализира печалби по години в размер на: (...) хил. лв. за 2021 г.; (...) хил. лв. за 2022 г.; (...) хил. лв. за 2023 г.; (...) хил. лв. за 2024 г. и (...) хил. лв. за 2025 г.

Общите приходи нарастват от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. през 2025 г. Увеличението на общите приходи се дължи на увеличените приходи от продажба на стоки. Общите разходи се увеличат от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г. С най-голям дял в общите разходи са разходите за закупуване на природен газ, които от (...) хил. лв. нарастват на (...) хил. лв.

Структурата на общите разходи включва още разходи за: материали; външни услуги; амортизации; персонала; годишни лицензионни такси и други.

Общо активите се увеличават от (...) хил. лв. за 2021 г. до (...) хил. лв. за 2025 г. Нетекущите активи се увеличават от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на увеличаване на нетекущите материални активи. Текущите активи се увеличават от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на увеличаване на вземанията от клиенти, парични обезпечения по договори и увеличението на паричните средства в безсрочни депозити. Регистрирания капитал за посочения период остава с непроменена стойност в размер на (...) хил. лв. Дружеството прогнозира увеличение на собствения капитал от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на увеличение на текущата печалба. Краткосрочните задължения се увеличат от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г.

От представените прогнозни парични потоци за периода 2021 – 2025 г. е видно, че паричните постъпления ще бъдат от основната дейност – от търговски контрагенти. Плащанията за основната дейност са за трудови възнаграждения, плащания на данъци върху печалбата и краткосрочни финансови активи държани с търговски цели. При инвестиционната дейност на дружеството са предвидени плащания за покупка на дълготрайни активи. От паричните потоци е видно, че в края на всяка една година от периода прогнозираните парични наличности са с положителни стойности.

Прогнозни приходи и разходи, финансовите резултати, както и показателите, характеризиращи финансовото състояние на дружеството, определени на база обща балансова структура, са посочени в Таблица № 3:

Таблица № 3

Параметри	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.
Общо приходи от дейността (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Общо разходи от дейността (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Счетоводна печалба (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Финансов резултат (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Коефициент на покритие на дълготрайните активи със собствен капитал (СК/ДА)	23,71	38,34	43,88	49,49	53,46
Коефициентът на обща ликвидност (КА/КП)	2,11	2,16	2,51	2,82	3,56
Коефициентът на финансова автономност СК/(ДП+КП)	1,16	1,19	1,55	1,86	2,60

Показатели, характеризиращи финансово-икономическото състояние на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 – 2025 г.:

Коефициентът на покритие на дълготрайните активи със собствен капитал е със стойност 23,71 за 2021 г. и се увеличава до 53,46 за 2025 г. Това е показател, че дружеството няма да има затруднения при покриване със свободен собствен капитал на инвестициите в нови дълготрайни активи. Коефициентът на обща ликвидност от 2,11 през 2021 г., се увеличава до 3,56 през 2025 г. Това е показател, че дружеството ще разполага със свободни оборотни средства да обслужва текущите си задължения. Коефициентът на финансова автономност, показващ степента на независимост от ползване на привлечени средства е със стойност 1,16 за 2021 г. и се увеличава до 2,60 през

2025 г. Това е показател, че дружеството няма да изпита затруднения за покриване на задълженията си със собствени средства.

Очакваните стойности на горепосочените показатели, определени на база обща балансова структура показват, че финансово-икономическото състояние на „ТИБИЕЛ“ ЕООД ще бъде много добро за целия период на бизнес плана.

Въз основа на гореизложеното, може да се приеме, че параметрите, заложиени от „ТИБИЕЛ“ ЕООД в бизнес плана за периода 2021 – 2025 г., ще осигурят на дружеството необходимите материални и финансови ресурси за изпълнение на лицензионните му задължения във връзка с осъществяване на дейността „търговия с природен газ“.

Изказвания по т.1.:

Докладва Р. Тахир. Към заявлението за издаване на лицензия за дейността „търговия с природен газ“, „ТИБИЕЛ“ ЕООД е представило и бизнес план за периода 2021–2025 г. Съгласно чл. 13, ал. 6 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката, първият бизнес план се одобрява от Комисията с издаването на лицензията. Той се съставя за срок до 5 години и съдържа прогнозни счетоводни баланси, отчети за приходите и разходите, отчети за паричните потоци за периода на бизнес плана, както и прогнозни цени и количества за покупка/продажба на природен газ за периода на бизнес плана, съгласно чл. 13, ал. 4 от Наредбата. Посочени са предметът на дейност на „ТИБИЕЛ“ ЕООД и капиталът. Бизнес планът е за 2021– 2025 г., като в Таблица № 1 са посочени общо количествата природен газ за покупка и продажба и средните прогнозни продажни цени. Дружеството планира през този период да инвестира (...) хил. лв., които представляват инвестиции в машини и оборудване, транспортни средства, права върху собственост и програмни продукти, които биха спомогнали на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за повишаване на ефективността на предлаганите услуги. От анализа на прогнозните годишни финансови отчети е видно, че финансовото състояние на дружеството ще бъде много добро за целия период на бизнес плана и въз основа на гореизложеното, може да се приеме, че параметрите, заложиени от „ТИБИЕЛ“ ЕООД в бизнес плана за периода 2021 – 2025 г. ще осигурят на дружеството необходимите материални и финансови ресурси за изпълнение на лицензионните му задължения във връзка с осъществяване на дейността „търговия с природен газ“. На основание чл. 43, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката и чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

- 1. Да приеме настоящия доклад;*
- 2. Да приеме решение за одобряване на бизнес план на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 – 2025 г.*

Р. Тахир прочете и диспозитива на проекта на решение.

На основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката, чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, работната група предлага на Комисията да реши:

Одобрява бизнес план на „ТибиеЛ“ ЕООД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по проекта на решение.

Предвид горното и на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката, чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Одобрява бизнес план на „Тибиел“ ЕООД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.2. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 8942 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 3 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 3 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 181,15 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 110,50 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 76,58 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 69,31 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
  - Необходими годишни приходи – 69 775 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 67 419 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 261 хил. лв. и променливи – 50 158 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 39 797 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
  - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 8942 от 2019 г., се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 3, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

По отношение на конкретните ценообразуващи елементи, за които КЕВР е

извършила корекции по заявлението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, касационната инстанция намира следното:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Топлофикация – Плевен“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), първоинстанционният съд правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. ВАС приема, че този извод на АССГ е в съответствие със заключението на съдебната технико-икономическа експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозно емитираните въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. – 185 595,3 t CO₂ и прогнозно разпределените безплатни квоти за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО – 37 677 t CO₂ оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията в експертизата той възлиза на 147 918,3 t CO₂.

По отношение определената от КЕВР среднопретеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/t решаващият състав на ВАС взема предвид следното:

От една страна, са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/t, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/t до 12,37 евро/t, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/t. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква те да са в диапазона 8,40 евро/t - 13,60 евро/t през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 €/тон - 9 €/тон като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. В края на м. юни 2018 г., преди постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., е на нива около 15 €/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 €/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 €/тон, след което достига и преминава нивото от 20 €/тон през м. декември 2018 г., а в началото на април 2019 г. достига 25 €/тон. Изчислената от СТИЕ среднопретеглена цена на база приходи и търгувани обеми за периода 01.01.2018 г. - 03.12.2018 г. е 15,34 €/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 €/тон, а за второто полугодие е 19,05 €/тон. Съдът посочва също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса Inter Continental Exchange (ICE), прилагат се единствено за целите на националния план за инвестиции и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на изложените данни съдът приема, че за „Топлофикация – Плевен“ ЕАД след приспадане на безплатните квоти за периода – 37 677 t CO₂, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период възлиза на 147 918,3 тона.

Съгласно СТИЕ при покупната цена, приета от КЕВР - 8,91 €/тон (17,43 лв./тон) разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените се изчисляват в размер на 2 577 694 лв. При по - висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид вследствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 15,00 €/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 4 339 552 лв.; при цена от 20,00 €/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 5 786 070 лв. Касационната

инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица по СТИЕ, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала.

ВАС приема, че при тези данни и фактически установявания АССГ е обосновал правилен извод за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството и прогнозното количество недостиг на емисиите, които то трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК). Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). КЕВР не се е съобразила с ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС посочва, че позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ съдът правилно приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове представляват променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби (ДР) на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. В тази връзка, съдът прави извод, че като не е признала този разход на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД в заявения размер, КЕВР е постановила решение в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съдът приема за безспорно, че разходите, които „Топлофикация – Плевен“ ЕАД ще извърши за закупуване на квоти по по-висока цена (среднопретеглена на пазара) ще се увеличават като разликата над 8,91 €/тон ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала. В тази връзка съдът е съобразил посочената от СТИЕ икономически обоснована цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво. Ефектът от непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството и съответно формиране на загуби.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на разходите за заплати и възнаграждения.

Във връзка с този ценообразуващ елемент ВАС приема, че АССГ е формирал правилен правен извод, основан на данните по делото и комплексната СТИЕ. Във връзка с разходите за заплати и възнаграждения, заявени от „Топлофикация – Плевен“ ЕАД в СТИЕ е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление с 371 хил. лв. Първоначално разходите за заплати и възнаграждения са били намалени до нивото на отчетените за 2017 г., но след възражение на дружеството е допуснато увеличение с 3 %, което е значително по - малко от одобрените увеличения за други дружества, съгласно т. 1.3 от общия подход в решението на КЕВР. Възражението, че средната работна заплата в дружеството, която е 1285 лв. продължава да изостава от средната за отрасъла, която е в размер на 1769 лв., не е прието в пълна степен от Комисията, като увеличението на разходите за заплати и възнаграждения е редуцирано от 13 % - заявен размер до 3 %. В експертната е посочено, че при така направената корекция средната работна заплата в дружеството ще се увеличи до 1323 лв. месечно, но ще остане с 33 % по - ниска от средната за отрасъл „Енергетика“. Според експертната, аргументът на КЕВР за корекцията - отчетена загуба за базисната 2017 г. е недостатъчен да не се допусне по - голямо увеличение на разходите за заплати и възнаграждения, поради което корекцията е икономически необоснована. ВАС приема за правилен извода на съда, че ограничаването от КЕВР на допуснатото увеличение в размер на 3%, както и общия подход, възприет в мотивите на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., не отчита състоянието на труда и икономическите условия в различните региони на страната. Те налагат на предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, да предлагат възнаграждения релевантни за определените райони в страната. В тази връзка ВАС посочва, че като се има предвид и спецификата на работата в топлофикационното дружество, за последното е необходимо да предвидят разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, което Комисията не е съобразила. Съдът достига до извод, че прилагайки един и същ процент увеличение - до 10 % въз основа на общия подход (а по отношение на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД - значително по - нисък - в размер на 3 %), без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, КЕВР е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 АПК, доразвити в специалната уредба по чл. 23, т. 5 ЗЕ. Последният задължава при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия. Според съда, като прилага един и същ процент на увеличение спрямо всички дружества от сектора, КЕВР не отчита спецификите на всяко конкретно дружество и респективно не позволява дружествата със заплати по - ниски от средномесечните за сектора да наваксат и достигнат тези нива, това поставя в неравностойно конкурентно положение на този специфичен пазар на труда „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, а с това и възможността му да изпълнява ефективно и качествено задълженията си на лицензиант.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена от КЕВР, като излага следните мотиви: по предписанието на чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания/та), в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на комплексната СТИЕ се установява, че „Топлофикация – Плевен“ ЕАД е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена, съгласно т. 40 от Указанията според договорените лихви и тегла на заемите в размер на 9,36 %. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указанията, е определила пределна пазарна цена на

привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на БНБ за 2017 г. в размер на 3,91 %. Според касационната инстанция по този ценообразуващ елемент АССГ правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото обстоятелства, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2017 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за „Топлофикация – Плевен“ ЕАД размер по правно обвързващи го договори за кредит с по - високи лихвени нива води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 9,36 % на 3,91 % спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. От изложеното, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ - цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ. Регулаторният орган следва да утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност, се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика, и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на разходите за ремонтни дейности, като излага следните мотиви: разходите за ремонти са условно-постоянни разходи (УПР) - не се влияят от обема на производството и се включват в Справка № 1 от

електронния модел, част УПР, съгласно т. 17, Глава втора, Раздел 1 от Указанията. Касационната инстанция намира, че обосновано административният съд е приел, че без да изясни конкретно относимите към „Топлофикация – Плевен“ ЕАД факти и обстоятелствата от значение за случая и при липса на мотиви, заявените разходи за ремонт на топлофикационното дружество са намалени от КЕВР с 25 % от стойността за подмяна на горещата секция на газовата турбина, планирани от дружеството на стойност 1068,60 хил. лв., платими през второто тримесечие на 2019 г., като 50% от стойността на същото съоръжение е отчетена в представената към заявлението ремонтна програма за предходния регулаторен период, а първите 25 % са включени в отчета за третото тримесечие на 2017 г. Съдът е приел, че извършването на среден или основен ремонт от счетоводна гледна точка не се отразява в увеличение на стойността на активите, когато се възстановяват или поддържат технически характеристики на актива. ВАС приема тези изводи на АССГ за правилни, кореспондиращи с доказателствата по делото, включително с приетата по делото СТИЕ, според която становището на Комисията, че конкретният разход за ремонт представлява инвестиция и ще се включи в цените чрез стойността на активите от следващия ценови период не съответства на изискванията на счетоводното законодателство. Според експертизата непризнаването на присъщо необходими разходи, каквито представляват процесните разходи за ремонт и невключването им в цените, безспорно се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаляване на утвърдената възвръщаемост на капитала. ВАС приема за правилна тази констатация, защото частта от разходите, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, които обаче не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала, а ако тя не е достатъчна може да формира загуба.

Съгласно принципа по чл. 31, т. 2, б. „г“ от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да възстановят икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за ремонти. ВАС споделя извода на АССГ, че разходите за ремонтни дейности, освен икономически и технически обосновани по размер, не следва да съставляват инвестиция, тъй като инвестициите, на основание чл. 9, ал. 1 от НРЦТЕ се включват в регулаторна база на активите, чрез които се осъществява лицензионната дейност, и се възстановяват чрез разходите за амортизации. Според заключението на вещите лица в конкретния случай непризнатите разходи за ремонти се отнасят за среден ремонт на газова турбина - подмяна на горещата секция на всеки 25000 часа. С извършването на тези ремонтни дейности не се увеличава стойността на дълготрайния материален актив, тъй като не води до удължаване на полезния живот на инсталацията или до увеличаване на производителността, нито до съкращаване на разходи, а само до поддържането на инсталацията в работен режим. ВАС посочва, че макар Комисията да не е задължена да приеме предложението за цени на дружеството, то при упражняване на регулаторното ѝ правомощие е задължена да изложи подробен анализ и ясни изчисления досежно ценообразуващия елемент по УПР за ремонти, което в случая не е сторено.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 3, което налага техникоикономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за

„Топлофикация- Плевен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.09.2018 г., тъй като с Решение № Ц-15 от 01.10.2018 г. Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.10.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, бб състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация- Плевен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

По отношение на:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени в размер на 6 145 хил.лв. (147 918,3 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 147 918,3 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на ВАС по адм. дело № 8942 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството (185 595,3 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (37 677 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени в размер на 3 294 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 3 611 хил. лв., като същите са намалени с 317 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“

в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Плевен” ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Плевен е в размер на 895 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ, на адрес <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Плевен” ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 207 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 326 лв.

3. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала”, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 - „НВК“, от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 9,36%. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е определена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ошедило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по

съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

4. Разходи за ремонти:

Разходите за ремонт са коригирани от 5 988 хил. лв. на 4 374 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 71,68 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
  - Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
  - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

Изказвания по т.2.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията, считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределни цени на топлинната и електрическа енергия на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, които са подробно описани на първата страница на доклада. По жалба на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, с влязло в сила решение на двете инстанции на съда, преписката е върната в Комисията за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. И. Александров каза, че ще се спре единствено на отделните моменти, по които съдът е разглеждал преписката и съответно вещото лице е дало своето становище. Първия разход е разход за закупуване на квоти за емисии на парникови газове. Към онзи период работната група е включвала разхода за емисии такъв, какъвто е отчетен през предходната година по действащата цена на емисиите, които са били към момента на произнасяне на решението. В момента работната група се е съобразила със становището на вещото лице, с което се приема така изчислените - 185 595 t CO₂, като от тях са приспаднати (това са безплатните квоти) 37 677 t и така количеството, което е прието в сега коригираните цени е 147 918 t. Работната група е направила анализ на цената на емисиите през периода и е установено, че на Европейската енергийна борса средната цена на емисиите е 21,24 евро/тон (в лева: 41,54 лв./тон) и така е формиран разход за емисии, който в момента е в доклада.

И. Александров поясни, че именно при този показател е основното увеличение на действащата цена. По другите показатели: разходи за заплати и възнаграждения, описани са подробно мотивите на работната група, са запазени 10% увеличение на цената за разходи за заплати - такива, каквито са били в общия подход, като съответно е направен анализ и на средната работна заплата в гр. Плевен.

По отношение на нормата на възвръщаемост. При предложена норма на възвръщаемост на привлечения капитал - 9,36 %, Комисията в своето решение е приела пределна пазарна цена на привлечения капитал към 31.12.2017 г., която е в размер на

3,91% и в момента тя е запазена.

По отношение на разходите за ремонти. Работната група е направила допълнителен анализ на вече отчетените разходи за ремонти, които дружеството е реализирало, след като периодът е изтекъл и така разходите за ремонти не само, че не са увеличени, но и са намалени - в резултат на отчетената стойност.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 6б състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г., работната група предлага на Комисията да обсъди следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да приеме решение и утвърди цени:

И. Александров прочете и проекта на решение:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;

2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;

4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 71,68 лв./MWh;

5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:

▪ *Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:*

○ *Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;*

○ *Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;*

○ *Норма на възвръщаемост (обща норма на възвръщаемост) – 5,92%;*

▪ *Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;*

▪ *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;*

▪ *Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.*

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 6б състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, за период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;

2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;

4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без

ДДС) – 71,68 лв./MWh;

5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:

- Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:
  - Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;
  - Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;
  - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 7735 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 2011 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 24 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 24 от посоченото решение Комисията е утвърдила на „Брикел“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 148,01 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (без ДДС) – 77,36 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,31 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
  - 4.1. Необходими годишни приходи – 142 404 хил. лв., в т. ч.:
    - 4.1.1. Разходи – 133 770 хил. лв., от които условно-постоянни – 30 305 хил. лв. и променливи – 103 465 хил. лв.;
    - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 120 928 хил. лв.;
    - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 7,14%;
  - 4.2. Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 489 200 MWh, в т.ч.:
    - собствено потребление – 29 200 MWh;
    - към НЕК ЕАД – 460 000 MWh;
  - 4.3. Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 13 217 MWh.

По жалба на „Брикел“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 7735 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 2011 от 2019 г., се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 24, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС счита, че административният съд обективно е установил фактическите обстоятелства по проведеното административно производство пред КЕВР, както и е разгледал приложимите материалноправни разпоредби при определяне на цените на електрическата и на топлинната енергия на „Брикел“ ЕАД.

По отношение на конкретните ценообразуващи елементи, за които КЕВР е извършила корекции по заявлението на „Брикел“ ЕАД, касационната инстанция намира следното:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Брикел“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), административният съд правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. ВАС приема, че този извод на АССГ е в съответствие със заключението на съдебната технико-икономическа експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозно емитираните въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. – 728 928 t CO₂ и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО – 314 771 t CO₂, оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията в експертната той възлиза на 414 157 единици квоти за емисии CO₂.

Съдът е посочил, че е съществен спора по определената от КЕВР среднопретеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/t. От една страна, са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/t, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/t до 12,37 евро/t, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/t. Също така, по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/t - 13,60 евро/t през процесния ценови период.

От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м.януари 2018 г. е била в диапазона 8 €/тон - 9 €/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 година. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г., преди постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., е на нива около 15 €/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 €/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 - 19 €/тон, след което достига и преминава нивото от 20 €/тон през м. декември 2018 г.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглена цена на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 03.12.2018 г., е 15,15 €/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 €/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 18,92 €/тон.

Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-586 от 03.07.2017 г. на министъра на енергетиката е определена референтна пазарна цена на емисии въглероден диоксид за 2018 г. в размер на 5,095 €/тон, а със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на

министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 €/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental Exchange (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на изложените данни съдът приема, че за жалбоподателя „Брикел“ ЕАД, след приспадане на безплатните квоти за периода – 314 771 t CO₂, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период възлиза на 414 157 тона.

Съгласно СТИЕ при покупната цена, приета от КЕВР - 8,91 €/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 7 218 757 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, вследствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 15,00 €/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 12 151 336 лв.; при цена от 20,00 €/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 16 201 822 лв. Посочените данни са обусловили извода на вещите лица по СТИЕ, че разходите, които дружеството ще извърши за закупуване на квоти въглеродни емисии, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала. ВАС приема, че при тези данни и фактически установявания АССГ е обосновал правилен извод за основателност на възражението на Брикел“ ЕАД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. ВАС приема, че правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК).

ВАС приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Според съда, КЕВР не се е съобразила с ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Според ВАС позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, АССГ правилно е приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, представляват променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от Допълнителната разпоредба (ДР) на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Според съда, като не е признала този разход на жалбоподателя в заявения размер, КЕВР е постановила решение в

противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

Съдът приема за безспорно, че разходите, които дружеството ще извърши за закупуване на квоти по по-висока цена (среднопретеглена на пазара) ще се увеличават, като разликата над 8,91 €/тон ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала. В тази връзка, ВАС приема, че правилно АССГ е съобразил посочената от СТИЕ икономически обоснована цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво. Ефектът от непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обосноваваните разходи за дейността на дружеството и съответно формиране на загуби.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на разходите за ремонтни дейности, като излага следните мотиви: разходите за ремонти са условно постоянни разходи (УПР) – не се влияят от обема на производството и се включват в Справка № 1 от електронния модел, част УПР, съгласно т. 17, Глава втора, Раздел 1 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания/та). Касационната инстанция приема, че обосновано административният съд е приел, че без да изясни конкретно относимите към „Брикел“ ЕАД факти и обстоятелствата от значение за случая и при липса на мотиви, заявените разходи за ремонтно-възстановителни дейности на топлофикационното дружество са намалени от КЕВР - от заявените от дружеството 6 025 хил. лв. - на 3 452 хил. лв. Във връзка с разходите за ремонтно-възстановителни дейности, ВАС приема, че административният съд е изложил законосъобразни изводи, които се споделят от касационната съдебна инстанция. Същите се подкрепят и от съдебната експертиза, възприета от съда като обективно и компетентно изготвена. В тази връзка вещото лице е изложило, че „Брикел“ ЕАД като енергийно предприятие, осъществяващо лицензионна дейност „производство на електрическа и топлинна енергия“, е задължено, по силата на предоставената му лицензия, да експлоатира, поддържа и развива производствените си съоръжения в съответствие с Правилата на мрежата, ЗЕ, всички приложими нормативни актове и производствените указания, включително техническите норми за безопасност на съоръженията. Дружеството е задължено да поддържа енергийните си съоръжения в изправност и да спазва ремонтна програма, която да гарантира безаварийност и постигане на номиналните производствени показатели. За изпълнение на лицензионните си задължения и прогнозната производствена програма, дружеството разполага с машини и съоръжения, които следва да поддържа в добро техническо състояние чрез постоянна техническа поддръжка, както и чрез извършване на периодични текущи, средни и основни ремонти. Всяко едно енергийно съоръжение, експлоатирано от дружеството, е съставено от множество елементи и възли, които по време на експлоатацията се износват, деформират или дефектират и подлежат на ремонт или подмяна. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че „Брикел“ ЕАД е предоставило подробна ремонтна програма за периода 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г., включваща основни ремонти и ремонти на основни и спомагателни съоръжения, подробно описание в СТИЕ. Вещите лица в експертизата са посочили, че представената от дружеството производствена програма е планирана в съответствие с техническо обслужване, ремонти и модернизации на съоръженията, сградите и комуникациите в електрическите централи и мрежи, респективно се явяват технически обосновани. От икономическа гледна точка, разходите за ремонти са условно – постоянен разход – не се влияят от обема на производството, като в случая са надлежно описани и обяснени в представената подробна ремонтна програма на дружеството за периода 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. Разходите за ремонти освен

икономически и технически обосновани по размер, не следва да представляват инвестиция, тъй като инвестициите на основание чл. 9, ал. 1 от НРЦТЕ се включват в регулаторна база на активите, чрез които се осъществява лицензионната дейност, и се възстановяват чрез разходите за амортизации. От експертизата се установява, че в случая разходите за ремонти са икономически обосновани, не представляват инвестиции и са планирани при калкулиране за най – добро съотношение цена – качество. От друга страна от решението на КЕВР не може да се установи кои разходи по конкретни позиции от ремонтната програма на дружеството не са признати за ремонти, а за инвестиции, и респективно кои разходи за ремонти са коригирани до нивото на отчетените за предходния ценови период. Съдът посочва, че макар Комисията да не е задължена да приеме предложението за цени на дружеството, то при упражняване на регулаторното ѝ правомощие е задължена да изложи подробен анализ и ясни изчисления относно ценообразуващите елементи, касаещи разходите на дружеството, включително за ремонтни дейности. Непризнаването на присъщо-необходимите разходи и невключването им в цените на произвежданата енергия, се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление утвърдената възвръщаемост и е в противоречие с предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за ремонти.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. По отношение на този ценообразуващ елемент, касационната инстанция приема, че АССГ е формирал законосъобразен правен извод, основан на данните по делото и комплексната СТИЕ. Във връзка с разходите за заплати и възнаграждения, заявени от „Брикел“ ЕАД, в СТИЕ е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление със 110 хил. лв.: от общо 12 369 хил. лв. - на 12 259 хил. лв., като корекцията е в частта за производството. Допуснатото от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и заплати е в размера на 10 % над отчетените за базисната година. В обосновката и възражението на „Брикел“ ЕАД е посочено, че увеличението на заявените разходи за заплати и осигуровки е поради увеличение на минималната работна заплата от 01.01.2018 г. и поради предвидено от дружеството назначаване на допълнителен ремонтен персонал, като е отбелязано, че средната заплата в дружеството – 1 100 лв./месец изостава с 37 % от средната в отрасъл „Енергетика“ за страната – 1 769 лв./месец, което затруднява наемането на висококвалифицирани работници и служители. Тези възражения са приети частично от Комисията - за увеличение на разходите за заплати и възнаграждения с 10 % над отчетените за базисната година, като КЕВР се е позовала на приетия „общ подход“ за допускане на увеличения в разходите до 10 %. Съдът приема че в случая КЕВР е извършила посоченото намаление в разходите в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, съответно чл. 11, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и Глава втора, раздел 1 от Указанията, в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен размер на разходите след преценка за икономическата им обоснованост, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което в случая не е сторено. ВАС приема за правилен извода на съда, че ограничението от КЕВР на допуснатото увеличение до 10 % не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и няма да позволи изпълнение в пълна степен на планираното назначаване на допълнителен персонал едновременно с повишаване на конкурентноспособността на дружеството в региона при наемане на по-високо квалифициран персонал. Според съда, прилагайки един и същ процент увеличение без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, административният орган е нарушил принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), доразвити в специалната уредба на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощията си по ценово регулиране, Комисията да осигурява

равнопоставеност между енергийните предприятия.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена от КЕВР, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията и представени по делото Указания, в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на СКТИЕ се установява, че дружеството е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена, съгласно т. 40 от Указанията според договорените лихви и тегла на заемите в размер на 10,92 %. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указанията, е определила пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на Българска народна банка (БНБ) за 2017 г. в размер на 3.91 %. Според касационната инстанция по този ценообразуващ елемент АССГ правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото факти, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2017 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 10.92 % на 3,91 %, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. От изложеното, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това съдът приема, че включването в цените на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за сметка на дружеството. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на

принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност, се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на „други заявени разходи“ – заявени от жалбоподателя условно – постоянни разходи: за поддържане и почистване на площадката пред централата; снегопочистване и обработване с пясък; междулабораторни изследвания; информационни услуги, такси инкасо и др., за които КЕВР е приела, че не са относими и присъщи за лицензионната дейност на дружеството. Съгласно § 1 от ДР на НРЦЕЕ „необходими приходи“ са икономически обоснованите приходи, необходими на енергийното предприятие за предоставяне на услугата по лицензията с определено качество и постигане на определена възвръщаемост. В тази връзка съдът прави извод, че необходимите разходи са икономически и технически обоснованите разходи, необходими на енергийното предприятие за предоставяне на услугата по лицензията. В СТИЕ е констатирано, че допълнително заявените разходи са технически и икономически обосновани и произтичат пряко от нуждите за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа и топлинна енергия. ВАС приема за правилен извода на административния съд, че при връщане на преписката за ново произнасяне по отношение на разходите за реклама и инкасо, следва да се има предвид, че последните са относими само към дейността по пренос на топлинна енергия, а разходите за медийно отразяване на проект е необходимо да се изследва дали не се покриват от бъдещо финансиране по проект. Непризнаването на тези присъщо - необходими разходи и невключването им в цените се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала. По отношение на тези разходи, вещите лица по СТИЕ дават заключение, че почти всички разходи са присъщи и необходими за дейността, като по отношение на: публикувано медийно съобщение във връзка с проект и осчетоводена застраховка професионална отговорност за участие в проект, е необходимо да се изследва по какъв проект и дали тези разходи не се покриват от бъдещо финансиране; разходите за рекламиране на дейността на дружеството с цел увеличаване на продажбите и такси инкасо, следва да се отнесат изцяло към преноса на топлинна енергия до клиента, тъй като продажбите на електрическа енергия не генерират такива разходи.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на разходите за амортизации. Касационната инстанция споделя приетото от АССГ, че липсата на мотиви в акта относно извършената корекция чрез прехвърляне, води до незаконосъобразност на акта поради противоречието му с материалния закон. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че при изпълнение на правомощията си по ценово регулиране КЕВР е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Извършеното от КЕВР прехвърляне на заявените относими към електрическата енергия разходи за амортизации към двата типа енергия – електрическа и топлинна, се е отразило в намаляване цената на електрическата енергия, за сметка на увеличаване на цената на топлинната енергия. Съдът отбелязва, че корекцията в разходите за амортизации чрез промяна на относимостта им електрическата към топлинната енергия, не е изложена в мотивите на административния акт. КЕВР не е извършила анализ на извършената корекция по разпределяне на разходите за амортизации. Административният орган без да изследва фактите и обстоятелствата от

значение за отнасянето на разходите към единия или друг продукт на производството, е утвърдил разпределението им. В тази връзка съдът прави извод, че липсата на анализ и обосновка от страна на административния орган, при тази промяна обосновава извод за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с материалния закон и целта на закона.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 24, което налага техникоикономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Брикел“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г., При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7735 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 2011 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Брикел“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

По отношение на:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 17 205 хил.лв. (414 157 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 414 157 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 870 от 22.01.2021 г. на ВАС по адм. дело № 2011 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (728 928 t CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (314 771 t CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за ремонти:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 6 034 хил.лв. са коригирани на 1 750 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 12 259 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 12 369 хил. лв., като същите са намалени с 110 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Брикел“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,92%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за югоизточен район е в размер на 1015 лв., а за гр. Стара Загора е в размер на 1 131 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес:

<https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>.

Докато, включения в цените на „Брикел“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 1345 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 100 лв.

4. „Други разходи“:

Утвърдените на дружеството други разходи в размер на 0 лв. са коригирани на 67 хил. лв., до нивото на заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 870 от 22.01.2021 г. на ВАС по адм. дело № 2011 от 2019 г.

5. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 10,92%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В

изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

6. Разходи за амортизации:

Утвърдените на дружеството разходи за амортизации отнесени към електрическата енергия в размер на 6 хил.лв. са коригирани на 3 196 хил. лв., като активите в производството на обща стойност 3 196 хил.лв. отнесени пряко към електрическата енергия представляват 39 % от общите активи в производството.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 177,38 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 106,73 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 65,63 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
  - Необходими годишни приходи – 153 727 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 144 992 хил. лв., от които условно-постоянни – 28 770 хил. лв. и променливи – 116 222 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 122 331 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 7,14%;
  - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 489 200 MWh, в т.ч.:
    - собствено потребление – 29 200 MWh;
    - към НЕК ЕАД – 460 000 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 13 217 MWh.

Изказвания по т.3.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07 същата година, е утвърдила пределни цени на топлинната и електрическата енергия на „Брикел“ ЕАД, както са посочени на стр. 1 от доклада. По жалба на „Брикел“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град, Трето отделение и оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд по дело № 2011 от 2019 г., се отменя Решение № Ц-10 на Комисията, в частта му по т. 24, и преписката се връща в КЕВР за ново произнасяне: при спазване на указанията, дадени от съда. И. Александров поясни, че отново ще се спре по-подробно на указанията. Разходите за емисии отново са основен показател. По същата аналогия Комисията е включила отчетения разход за емисии и в момента работната група, отчитайки и становището на вещото лице и на съда, е включила емитираните емисии за периода, като от тях са извадени безплатните квоти. Така разходите за емисии, по същата логика, която е била и за „Топлофикация – Плевен“, е образувана и цената за емисии, като отчетна стойност от Европейската борса. Така разходът на „Брикел“ ЕАД за емисии е изчислен на 17 205 хил. лв. и чрез умножение на двата показателя.

Работната група е коригирала така включените разходи за ремонти на „Брикел“ ЕАД с близо 5 милиона (5 млн. са намалени), като е направила анализ на постигнатите вече разходите за ремонти на самото дружество.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения: В обжалваното решение, Комисията е увеличила отчетните разходи с 9,92%, като в резултат на направен анализ за гр. Стара Загора средната работна заплата и работната заплата в самото дружество, стойността е запазена.

По отношение на обжалваните „Други разходи“ - възстановени са 67 хил. лв.

По отношение на нормата на възвръщаемост: при предложена 10,92%, Комисията е запазила нормата на привлечения капитал 3,91%, която е на база данни на БНБ към 31.12.2017 г.

По отношение на разходите за амортизации: съдът дава указание те да се преразпределят. Работната група е направила частично преразпределение, в смисъл към електрическата енергия, така че процентът на разходите за амортизации в двата продукта, съвпада с процента на активи в дружеството, т. е. с предложението обективен показател.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 7735 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 2011 от 2019 г., работната група предлага Комисията да обсъди следните решения:

1. Да обсъди и приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение със съответните коригирани показатели.

И. Александров прочете проекта на решение:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 177,38 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 106,73 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 65,63 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
  - Необходими годишни приходи – 153 727 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 144 992 хил. лв., от които условно-постоянни – 28 770 хил. лв. и променливи – 116 222 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 122 331 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 7,14%;

- *Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 489 200 MWh, в т.ч.:*
  - *собствено потребление – 29 200 MWh;*
  - *към НЕК ЕАД – 460 000 MWh;*
- *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 13 217 MWh.*

И. Н. Иванов каза, че има въпрос към И. Александров, който е свързан с това решение, което се взема и с предшестващото, тъй като имат за основа Решение на КЕВР № Ц-10 от 01.07.2018 г. То е оспорвано от двете дружества, респективно „Топлофикация – Плевен“ и „Брикел“ ЕАД. И. Н. Иванов каза, че това, което му прави впечатление и би желал И. Александров да обоснове, е че на „Топлофикация – Плевен“ промяната в преференциалната цена на електрическата енергия и на премията е повишена с около 7 лв., докато на „Брикел“ (за същото решение) повишението на преференциалната цена и на премията е с 29 лв. И. Н. Иванов допълни, че в доклада не е намерил ясно обяснение за тази съществена разлика.

И. Александров отговори, че „Топлофикация – Плевен“, като газова централа, емитира в сравнение с „Брикел“ сравнително по-малко емисии и се има предвид емисии като количество. Именно оттук идва основната разлика в повишението от старата цена към новата цена. И в двата случая работната група изцяло е приела изричното становище на съда и на вещото лице по отношение на разходите за емисии, както и за количествата.

И. Н. Иванов констатира, че на „Брикел“ са много повече, защото използва въглища и то основно лигнитни брикетирани лигнитни въглища.

И. Александров потвърди и каза, че когато навремето е определяно количеството и на двете дружества е взета отчетната стойност, а в това решение е взета стойността, която вещото лице и съда е приел. Именно в емисията е основната причина за тази голяма разлика в повишението.

И. Н. Иванов констатира, че те са заплатили за емисии значително по-голяма сума отколкото „Топлофикация – Плевен“ поради това, че „Топлофикация – Плевен“ е на газ.

И. Александров още веднъж потвърди казаното от И. Н. Иванов.

И. Н. Иванов допълни, че има емисии два пъти и половина по-малко. Това е въз основа на отчетните вече данни.

И. Александров каза, че в другите показатели работната група е запазила становището си, което е било в първото решение, като даже и на двете дружества са намалени разходите за ремонти, тъй като реално те са по-малки по отчет.

И. Н. Иванов изрази съгласие с казаното от И. Александров.

И. Александров каза, че именно емисиите са причината.

И. Н. Иванов каза, че приема това обяснение, защото... (*и добре, че ще влезе в протокола*), защото някой би могъл да помисли, че едва ли не няма еднакъв подход към двете дружества при наличие на такава разлика, но обяснението хвърля светлина върху това.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 7735 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 2011 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 177,38 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 106,73 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 65,63 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
  - Необходими годишни приходи – 153 727 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 144 992 хил. лв., от които условно-постоянни – 28 770 хил. лв. и променливи – 116 222 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 122 331 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 7,14%;
  - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 489 200 MWh, в т.ч.:
    - собствено потребление – 29 200 MWh;
    - към НЕК ЕАД – 460 000 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 13 217 MWh.

В заседанието по **точка трета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

Одобрява бизнес план на „Тибиел“ ЕООД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

По т.2. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, за период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 71,68 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
  - Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:
    - Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;
    - Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;
    - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
  - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
  - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

По т.3. както следва:

Утвърждава на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 177,38 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 106,73 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 65,63 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 153 727 хил. лв., в т. ч.:
  - Разходи – 144 992 хил. лв., от които условно-постоянни – 28 770 хил. лв. и променливи – 116 222 хил. лв.;
  - Регулаторна база на активите – 122 331 хил. лв.;
  - Норма на възвръщаемост – 7,14%;
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 489 200 MWh, в т.ч.:
  - собствено потребление – 29 200 MWh;
  - към НЕК ЕАД – 460 000 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 13 217 MWh.

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 502 от 25.05.2021 г. и Решение на КЕВР № БП-6 от 28.05.2021 г. относно одобряване на бизнес план на „ТИБИЕЛ“ ЕООД за периода 2021 –2025 г.

2. Доклад с вх. № Е-Дк-498 от 25.05.2021 г. и Решение на КЕВР № Ц-15 от 28.05.2021 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, след отмяна на т. 3 от Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-499 от 17.05.2021 г. и Решение на КЕВР № Ц-16 от 28.05.2021 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 456 от 21.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7735/2018 г., оставено в сила с Решение № 870 от 22.01.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 2011 от 2019 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
(Г. Добрев)

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

.....
(А. Йорданов)

.....
(В. Владимиров)

.....
(Г. Златев)

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Р. ТОТКОВА

.....
(Е. Харитонова)

Протоколирал:

(И. Зашева - главен експерт)